

ΕΛΕΝΕΤΑ

Τον 16^ο αιώνα στη Βενετία και συγκεκριμένα στο Burano, γεννήθηκε η Ελενέτα. Με μητέρα από τον Χάνδακα και πατέρα πλούσιο έμπορο Βενετό, η Ελενέτα έλαβε εξαιρετικά επιμελημένη παιδεία. Μεγαλώνοντας αγάπησε την τέχνη του κεντήματος και ειδικεύτηκε στην αρίστης

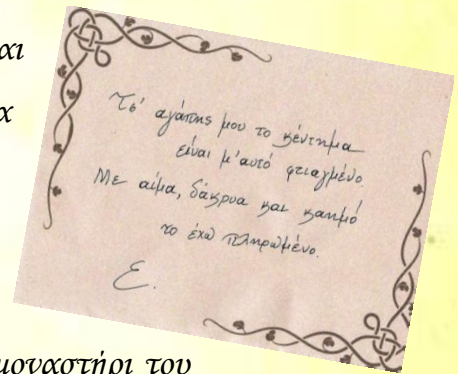
τεχνικής και ομορφιάς τοπική δαντέλα με βελόνα. Στον βενετσιάνικο οίκο μόδας όπου εργαζόταν, περνούσε τη δαντέλα στις καμιζόλες και στα φορέματα που ράβονταν και τα ρούχα γίνονταν ανάρπαστα στις αρχόντισσες και τις σινιορίνες του τόπου: Marcella, Dionora, Lucia, Veronica... Πάντοτε θεωρούσε ότι η επιτυχία αυτή οφειλόταν στο γούρι που έφερε ένα σπάνιο οικογενειακό κειμήλιο που της είχε χαρίσει η μητέρα της και είχε φτάσει στα χέρια της ούτε και ήξερε από πόσες γενιές πριν: Μια ασημένια δαχτυλήθρα. Τα χαραγμένα γράμματα κι οι ημερομηνίες στο εσωτερικό της είχαν φθαρεί από τον χρόνο και δεν μπορούσε πλέον να τα διαβάσει...

Ο θάνατος του πατέρα της οδήγησε την οικογενειακή επιχείρηση σε πτώχευση και μπροστά στο μεγάλο οικονομικό αδιέξοδο, η Ελενέτα αναγκάστηκε να μετοικήσει στον Χάνδακα, κοντά στη φτωχή οικογένεια της μητέρας της. Η τέχνη της και οι μοναδικές της δαντέλες γρήγορα εκτόξευσαν τη φήμη της στην τοπική κοινωνία, αλλά

και σε ολόκληρη την Κρήτη. Η χάρη και η φινέτσα της κέρδισαν την εκτίμηση και τον θαυμασμό της τοπικής αριστοκρατίας η οποία της άνοιγε με προθυμία το σπίτι της. Κάπως έτσι γνώρισε και ερωτεύτηκε τον Βενετό Δούκα της Κρήτης, Φραντζέσκο. Ο έρωτας τους ήταν αμοιβαίος αλλά κρυφός. Λόγω των κοινωνικών τους διαφορών το ειδύλλιο τους ήταν καταδικασμένο.

Σύντομα μαθεύτηκε ότι ο Δούκας παντρεύεται την πρώτη αρχοντοπούλα του Χάνδακα. Η Ελενέτα απελπισμένη από την προδοσία, αποφάσισε να του γράψει ένα ιδιόχειρο σημείωμα, χαρίζοντάς του την πολύτιμη δαχτυλήθρα, πριν εξαφανιστεί από προσώπου γης και κλειστεί, σύμφωνα με φήμες, στο μοναστήρι του Αγίου Σαλβαδούρου στην άκρη του Φιζόκαμπου.

Η δαχτυλήθρα έμεινε στη κατοχή του ευγενούς ως σύμβολο του μεγαλύτερου έρωτα της ζωής του, και περνώντας από γενιά σε γενιά, διατήρησε το μυστικό της μαγείας της, μέχρι και την πτώση της πόλης το 1669, όταν και εξαφανίζονται τα ίχνη της.

Ωστόσο ντόπιες δοξασίες και αφηγήσεις των γιαγιάδων αναφέρουν ότι μέλη της οικογένειας των Canali έφεραν και έκρυψαν στη Σητεία τη χαμένη δαχτυλήθρα λίγο πριν από την πτώση του Χάνδακα και υποστηρίζουν ότι ακόμα και σήμερα φέρνει στον κάτοχό της καταξίωση και μοδιστρική καλοτυχία!

Στα «ταξίδια» που έκανε από γενιά σε γενιά και από χέρι σε χέρι, η δαχτυλήθρα απέκτησε το όνομα

Πολυτμη